

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, Phd. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci navrhovateľa: **P. J.**, *zastúpeného advokátom JUDr. J. K.*, proti odporcovi: **Mesto P.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 4. augusta 2005, číslo M/2005/1223, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 6. februára 2007, č. k. 3 Sp 33/2006-54, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 6. februára 2007, č. k. 3 Sp 33/2006-54 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporcu zo dňa 4. augusta 2005, číslo M/2005/1223 v spojení s rozhodnutím primátora Mesta P. zo dňa 21. decembra 2004 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** odporcovi na ďalšie konanie.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 1304 Sk na účet právneho zástupcu JUDr. J. K., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 4. augusta 2005, číslo M/2005/1223, ktorým rozhodnutím odporca predbežné opatrenie Mesta P. zo dňa 21. decembra 2004 zmenil tak, že podľa § 5 Občianskeho zákonníka sa povinnému P. J. – C. nariaďuje odstrániť drobnú stavbu – rampu a strážnu búdku postavenú na komunikácii na parc. č. X., k.ú. N. Š. a zdržať sa inštalácie akýchkoľvek prekážok zabraňujúcich prístupu na predmetnú komunikáciu na ulici S. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že vydaním

rozhodnutia nedošlo k porušeniu zákona v zmysle námietok navrhovateľa a na zistené vady konania krajský súd neprihliadol s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 3 OSP, lebo mal za to, že nemohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Krajský súd poukázal aj na to, že ani prípadné zrušenie rozhodnutia odporcu nemôže privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre navrhovateľa, pretože vo veci bolo už tiež rozhodnuté v občianskom súdnom konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a navrhovateľovi bola o. i. uložená povinnosť zdržať sa inštalácie prístupových rámp a iných prekážok, zabraňujúcich prístupu na miestnu komunikáciu.

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľ domáhal zmeny napadnutého rozsudku a zrušenia rozhodnutia odporcu alebo zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie, ako aj priznania trov konania.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že podanému odvolaniu je potrebné vyhovieť z procesných dôvodov. Rozhodol na odvolacom pojednávaní v neprítomnosti účastníkov (§ 101 ods. 2 v spojení s § 246c OSP) dňa 16. apríla 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmvacieho konania bolo rozhodnutie odporcu zo dňa 4. augusta 2005 číslo M/2005/1223, ktorým rozhodnutím odporca predbežné opatrenie Mesta P. zo dňa 21. decembra 2004 zmenil tak, že podľa § 5 Občianskeho zákonníka sa povinnému P. J. – C., nariaďuje odstrániť drobnú stavbu – rampu a strážnu búdku postavenú na komunikácii na parc. č. X., k.ú. N. Š. a zdržať sa inštalácie akýchkoľvek prekážok zabraňujúcich prístupu na predmetnú komunikáciu na ulici S. Podľa poučenia proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Mestský úrad v P.; podľa § 43 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní odvolanie nemá odkladný účinok. Rozhodnutím z 21.12.2004 o predbežnom opatrení podľa zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení (ktoré bolo preskúmvaným rozhodnutím zmenené tak, ako je to uvedené vyššie) bolo v zmysle § 43 ods. 1 písm. a) nariadené predbežné opatrenie, ktoré spočíva v odstránení drobnej stavby – rampy a strážnej búdky, protiprávne umiestnenej na komunikácii parc. č. X., kat. úz. N. Š. V rozhodnutí sa ďalej uvádza, že cieľom predbežného opatrenia je včasné zabezpečenie veci na vykonanie budúceho konečného opatrenia, ako aj odstránenie všeobecného ohrozenia bezpečnosti dopravy a odstránenie porušovania práv dotknutých fyzických a právnických osôb. V závere uvedeného rozhodnutia je uvedené, že proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia; odvolanie proti rozhodnutiu nemá odkladný účinok.

Právne postavenie obce (a mesta) upravuje zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o obecnom zriadení). V § 4 ods. 4 uvedeného zákona je ustanovené, že ak zákon pri úprave pôsobnosti obce

(mesta) neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce (mesta).

V súvislosti s ustanovením § 5 Občianskeho zákonníka zákon neustanovuje, že by išlo o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy; preto platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce (mesta). Pre takéto konanie potom platí zákonná úprava ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy starosta (primátor), vzťahuje sa všeobecný predpis o správnom konaní (s odchýlkami uvedenými v zákone); o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu starostu (primátora) rozhoduje súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Z citovanej zákonnej úpravy vyplýva, že pri vydaní rozhodnutia podľa § 5 Občianskeho zákonníka ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce a o opravnom prostriedku proti nemu sa rozhoduje v súdnom preskúmvacom konaní postupom podľa tretej hlavy piatej časti OSP (§ 250i a nasl.).

V danej veci boli v priebehu správneho konania vydané dve rozhodnutia. Prvé rozhodnutie z 21.12.2004 bolo vydané primátorom Mesta P. (resp. Mestom P.). Predbežné opatrenie bolo nariadené podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok). Druhé rozhodnutie zo 04.08.2005 bolo vydané Mestom P. v zastúpení primátorom mesta podľa § 57 správneho poriadku. Ním došlo k zmene prvého rozhodnutia a navrhovateľovi bola uložená povinnosť podľa § 5 Občianskeho zákonníka. Obidve rozhodnutia obsahujú poučenie o možnosti podať odvolanie.

Uvedeným postupom a rozhodnutiami došlo k závažným porušeniam správneho poriadku. Ako je to už uvedené vyššie, vo veci malo byť vydané rozhodnutie pri výkone samosprávnej pôsobnosti obce (mesta). Poučenie v rozhodnutiach nezodpovedá požiadavkám ustanovenia § 47 ods. 4 správneho poriadku a neobsahuje údaj o súdnom preskúmaní. Postup podľa § 57 správneho poriadku, ktorý zvolil odporca pri vydaní druhého rozhodnutia, je možný, len ak sa odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie (a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako odvolateľa alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia), pričom v danej veci nebolo odvolaniu navrhovateľa vyhovené.

Tieto vady spôsobili zmätočnosť správneho konania a je povinnosťou súdu pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu na ne prihliadnúť, čo mu ukladá ustanovenie § 250i ods. 3 OSP.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací k záveru, že napadnutým rozhodnutím odporcu bol porušený zákon (§ 5 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 4, § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení, § 47 ods. 4, § 57 ods. 1 správneho poriadku) a preto podľa § 250ja ods. 4 prvá veta OSP rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá, zmenil tak, že

napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil spolu s rozhodnutím z 21.12.2004 a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Zistenia a závery odvolacieho súdu zakladajú zrušenie preskúmaného rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP. Právnym názorom odvolacieho súdu je správny orgán viazaný (§ 250ja ods. 5 OSP).

V ďalšom konaní odporca zváži ďalší postup aj s ohľadom na to, či zrejmy zásah do pokojného stavu trvá, ako aj s ohľadom na rozhodovanie súdu v občianskom súdnom konaní v danej veci.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1, 2 v spojení s § 151 a § 250k ods. 1 OSP. Z vyčíslenia náhrady trov konania z 18.04.2008 bolo možné navrhovateľovi priznať len odmenu advokáta za jeden úkon právnej služby – príprava a prevzatie zastúpenia a režijný paušál v uplatnených sumách (1154 Sk + 150 Sk) - § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Za ďalšie úkony právnej služby, uvedené vo vyčíslení (odvolanie z 02.09.2005, účasť na pojednávaní Krajského súdu v Prešove 06.02.2007 a odvolanie zo 16.03.2007) nebolo možné priznať odmenu advokátovi JUDr. J. K., keďže plnomocenstvo, pripojené k vyčísleniu je z 09.04.2008. Za úkony právnej služby pred udelením plnomocenstva nemožno advokátovi odmenu priznať. Vyčíslenie trov nie je úkonom právnej služby a preto zaň takisto nie je možné priznať odmenu. Odmena za právne služby advokáta JUDr. J. B. nebola vyčíslená v lehote podľa § 151 ods. 1 OSP, preto ani tieto trovy nemohli byť navrhovateľovi priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 16. apríla 2008

JUDr. Elena Kováčová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová